

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, Μισαήλ, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὁ λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περίδοξος, εὐφημείσθω σήμερον θεῖοις ἄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἡ αἰέριτος πηγὴ, ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στῦλος τῶν δογμάτων, ἡ κρηπίς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

Ὡς ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμώμεν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοώμεν σοί, Δανιήλ ὑποφῆτα τὸν Σωτήρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνούντάς σε.

Σοῦ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως Πολύσοφε, ὀξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα, νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἔνδικον δέδεικται, ἐν οἷς ἤσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἐδωκας σημείωσιν

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν θεοσδώτων Πανόλβιοι, μιαραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διειρηθήσατε σαφῶς, ἀδιαλώβητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν τερπνὴν ὠραιότητα, τοῦ Δεσπότητος δοξάζοντες, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θεῖω πυρακτούμενοι, οἱ Νεανῖαι πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν, ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορείαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὠδήν, τὴν πολυῦμνητον ἤδον ψάλλοντες, τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἔνδοξοι.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ Τύραννοι, Δανιήλ ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόμενοι, ὑμᾶς κατέστησαν Σεπτοί, τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα, τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Τοῦ Ἁγίου

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Δεῦτε, ὁ χορὸς Αἰγινητῶν, μετὰ Ζακυνθίων συμφώνως, ἡμῶν τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς ἐκλαμπρον, ὑμεῖς ποιμένα καλόν, καὶ σκιρτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δόξαν, τῷ καταξιώσαντι, ἅμφω πλουτῆσαι λαμπράν, σκέπην τοῦ κλεινοῦ Ἰεάρχου, νὺν Διονυσίου καὶ τοῦτον, θεῖοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ἐφης, Παγκρατίω ἱερεῖ, πῶσιν ἐκ χειρῶν θεοῦ ἄρτου, ἱεουργοῦντι ποτέ, σφόδρα νουθετῶν αὐτόν, θεῖοις προσέχειν καλῶς, ὁ δὲ ἄγαν ἐθαύμασε, πλουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τὴν δοθείσάν σοί, ἀνακαλύψεως, χάριν ἀρετῶν σου ἐνθέων, ὅθεν καὶ τοῦ Πνεύματος ὄντως, σκευὸς σε ἠγήσατο θεόπνευστε.

Ὅτε, σοῦ τὸ πνεῦμα τὸ σεπτόν, ἄμεμπτον τῷ κτίστη ἀπέδωξ, πρὸς οὐρανίους σκηνάς, τότε σου τὸ ἅγιον,

σκῆνος κατέλιπες, ἐπὶ γῆς θαυματόβρυτον, καὶ νῦν ἐν Ζακύνθῳ, θαυμαστῶς ἀπόκειται τῷ θεοσέπτῳ Ναῶ, ἀεὶ πολιτῶν προστατεύον, τούτων ἐκπληροῦν τὰς αἰτήσεις, πάντοτε ἐν πάσιν, ὠπανθαύμαστε.

Ἦφθης, ἡγουμένῳ Δανιήλ, ὀφθαλμοφανῶς ἐν τεμένει, ἐκτὸς σῆς λάρνακος, πάντα ἀφελῶν αὐτοῦ, τὸν δισταγμὸν τῆς ψυχῆς, αὐτοπει γὰρ ἐώρακε, θυτῶν λευκοφόρων, μέσον σὲ ἰστάμενον καὶ διακόνων λαμπρῶν, οἷα λειτουργούντων σοὶ Μάκαρ, ὡς ἀρχιερεῖ ἐν τῷ βίῳ, θεοπρεπεστάτῳ Διονύσιε.

Δόξα... Ἦχος β' Ἀνατολίου

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιήλ, καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαψιλῶς, πλουσίοις καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι, καὶ κρατήρα νοητόν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα, Οὗτος γὰρ ὁ προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθᾶσων στόματα ἔφραξε, σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὗ χρυσοῖ τῆ φύσει ὄντες, χρυσοῦ δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι, οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθα καὶ πίσσα καὶ κληματίδες ἔστεψαν, ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιῶσαι ἡμᾶς φθᾶσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν, καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰ βούλει, λέγε τὸ δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν Εὐαγγελίῳ ἀκούσας λέγοντος, ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις, εὐκαίρως τῷ ἔργῳ μαθητῆς ἀνεδείχθης δόκιμος, ἀγιώτατε Πάτερ, τὸν γὰρ πικρῶ θανάτῳ τοῦ βίου στερήσαντα, Κωνσταντίνόν σου τὸν γνήσιον σύγγονον, γλυκυτάτοις σου τρόποις ὑπεδέξω γλυκύθυμε, θυμοῦ διωκόντων τόνδε ῥυσάμενος, ἐν ἀποκρύφῳ τηρήσας, καὶ ἀντὶ θανάτου, τὸ ζῆν ἀνταπέδωκας, ἔργον ὄντως παράδοξον, καὶ ὑπὲρ φύσιν εἰργάσω μνησίθεε, τοῖς πέρασι πολυθρύλητον, καὶ ψυχῆς γενναίας καὶ φιλοθέου ἀντάξιον, διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, Ἰεράρχα πανεύφημε, ἐκτενῶς ἰκέτευε, εἰρήνην πλουσίαν δωρηθῆναι τῇ πόλει σου, τῇ ἀγλαοφανῶς ἐκτελοῦσῃ, τὴν λαμπρὰν καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον ὁ αὐτὸς

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ, Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, ποιμένες ἀγραυλοῦντες μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὄφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός, ὄνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, πῶς ἐνεσπάρης μοὶ ἢ πῶς μοὶ ἐνεφύης ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Εἷσδος, τὸ φῶς ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα (Κέφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς, τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν, ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ, τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμᾶς ὁδοὺς φυλάξει, αἱ γὰρ ἔξοδοί μοι ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν, νοήσατε τοῖνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ, μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες, πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν, διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κέφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται, χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται, ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἂν εἰσέλθη ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν, τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρα θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Αποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θύρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ παραδίδοται ὁ ἀσεβής, ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κέφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται, γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος, εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροὶ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον, τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Τῷ ματαιόφρονι βίῳ ἀποταξάμενος, τοῦ πολυπλάνου κόσμου ἔξω ἐγένου θεόληπτε, καὶ ἀπλέτω πὸ θωτῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθοῦμενος, Κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται, διὸ ἐρημικῶς τὸν βίον ἄγειν ἠρέτισας, καὶ ἐν σώματι ὡς ἀσώματος πολιτεύεσθαι, ἡμῖν δὲ ἀστήρ νεοφανῆς τυγχάνεις, μαργαρυγαὶς εὐσεβείας διαλάμπων, καὶ ψυχὰς τῶν πιστῶς σὲ ὑμνούντων, φωτίζων ἐν πνεύματι ἀξιύμνητε.

Ἦχος β'

Ἄρσενος ἄμοιρος γυνή, τυχεῖν ποθοῦσα, εὐσεβῶς σοῦ ἐδέετο, ἧς τῆς δεήσεως ἐπακούσας, σαφῶς ἐν Ὁράματι ὑπέσχου τὰ καταθύμια, εὐελπιν ἐργασάμενος, διὸ περιχαρῆς γενομένη, καὶ συλλαβοῦσα ταχύ, ἄρσεν χαρίεν κατ' ἔφεσιν, ἐν χάριτι τέτοκεν, ὅθεν εὐχαρίστως ἀνύμνησε, καὶ τὴν σὴν πρὸς Θεὸν παρρησίαν, παρρησία ἐκήρυξεν, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Ἦχος γ'

Πάθει ἀποπληξίας ποτέ, γυνὴ τις ἄλλη ἐκ τῶν οἰκείων σου Ὅσιε, περιπεσοῦσα δεινῷ, δι' οὗ ἄλαλος μείνασα, ἡμιθανὴς καὶ ἀκίνητος, τῇ μόνῃ ἀφῆ τοῦ τιμίου δακτύλου ἐκ τῆς ἀγίας σου σοροῦ, ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ τῶν νεναρκωμένων μελῶν, τὴν λαλιὰν αὐτίκα, ὧ τοῦ θαύματος, σὺν τῇ τελείᾳ ῥώσει ἀνέλαβε, καὶ τὸ θαῦμα κηρύξασα, τὸν σὲ μεγαλύναντα Κύριον ἐμεγάλυνεν, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, θαυματουργεῖ Διονύσιε, ὑπὲρ τῶν πίστει θαυμαζόντων, καὶ εὐφημούντων, τὰ ἀξιάγαστά σου θαυματουργήματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Εἰς ἀρετῶν ἀκρόρειαν ἀνενεχθεὶς, πολλῶν ἠξιώθης παρὰ Θεοῦ χαρισμάτων, Πάτερ ὅσιε, ἀνθ' ὧν καὶ ἐκ πολλοῦ τεθνηκυῖαν ἀφορισμῷ δεσμευθεῖσαν ἀλύτω, προσευχῇ ἐκτενεῖ σου διέλυσας, καὶ τὸ πτῶμα κατέλυσας, θράσος ἀλιέων δυσπίστων, παραδόξου ἄγρας κατεύναςας θαύματι, ποταμοῦ ῥοῦν κατέστειλας, καὶ ἀβρόχως διώδευσας, ὑετὸς καθ' ὁδὸν ἐπανελθῶν, οὐδαμῶς τὴν ἐσθήτά σου ἴκμασε, τὸ διὰ λήθης πρεσβυτέρου παράπτωμα, νουθετικῶς ἀπεκάλυψας, Πολλὰ σου τὰ ἐν βίῳ τεράστια, πυκνὰ τὰ μετὰ θάνατον θαύματα, διὸ αἰτούμεν σε θαυματοφόρε Διονύσιε, μὴ διαλίπῃς δυσωπῶν τὸν ἐυδιάλλακτον Θεόν, ἐκ δεξιῶν παραστήσαι, τοὺς εἰλικρινῶς εὐφημούντάς σε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς Προεόρτιον

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν, ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ, καὶ χαρήση, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἢ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς μνηστήρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν, Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες, Χαίρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

**Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν**

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δὴλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότησι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τὴ νηστεία ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας, μέσον γὰρ τούτων ἰστάμενος, Προφήτα θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτω δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς

Ἐπὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν ἐθεώρησας, κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφήτα θαυμάσιε, ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φρικτόν, τῆς ἐμφόβου ὀράσεως διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα πάσιν ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

**Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς**

Ἄνθος ἐκ γῆς Ζακύνθου τερπνόν, ἀναβλαστῆσαν, εὐωδίας τῆς χάριτος, ἐκχέει τὰς μυριπνόους, ταῖς διανοίαις πιστῶν, ὁ κλεινὸς πατέρων Διονύσιος, Πηγῆ, τε ἀέναος, τῶν ἰάσεων πέφυκε, πέλαγος θεῖον, τῶν θαυμάτων ἀκένωτον, Ἐκκλησίας δέ, ὁ φωστήρ ὁ λαμπρότατος, φέγγος φαῖνον τὸ ἄδυτον, τοῖς πέρασι σήμερον, ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, Χριστὸν τὸν Σωτήρα, τὸν δοξάζοντα τοὺς τοῦτον, θερμῶς δοξάζοντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ἔστερξας συμπαθῶς σπλαγχνισθεῖς, τὸν μαιφόνον σοῦ ὁμαίμονος δέξασθαι, καὶ τοῦτον δὴ εἰσοικίσας, μετὰ ἀδόλου στοργῆς, μυχοῖς ἐνδοτάτοις ἐγκατέκρυψας, χειρῶν ἐκρυόμενος, τῶν ζητούντων τὸν ἄνθρωπον, δεινῶς σπαράξαι, ἀπηνῆ ἀλιτήριον, ἐν οἰκίματι, ᾧ κατώκεις πανόλβιε, τοῦτο δὲ ὅλον ἔπραξας, πληρῶσαι βουλόμενος, τὴν ἐντολὴν τοῦ Δεσπότη, κακοποιοῦντας κελεύοντος, φιλεῖν ὀλοψύχως, καὶ πολλὴν ἀμνησικάκοις, χάριν παρέχοντος.

**Δόξα... Τῶν Ἁγίων Παίδων
Ἦχος πλ. β'**

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι, καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων, καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαρὰν, Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε, Παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει, λέγε τὸ τοῦ Ἁγίου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν κλεινῶν προπατόρων τὰς ἀρετὰς ἐμιμήσω κατ' ἴχνος θεσπέσιε, Ἀβραὰμ τὸ φιλόξενον, Ἰακώβ τε τὸ

ἄκακον, καὶ Ἰὼβ τὸ ἄμεμπτον, Μωϋσέως τὸ ἄπλαστον, καὶ Δαυῖδ βασιλέως τὸ πρᾶον, τὸ συμπαθὲς καὶ φιλόστοργον, διὸ Χριστὸς καὶ ζώντα καὶ μεταστάντα σε, θεοσημείαις καὶ τέρασιν, ἀφθόνως ἐδόξασε, καὶ τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀρετῶν ἐνθέων κειμήλιον παρέθετο. Ἐν ἧ ἐστῶτες ψαλμικῶς βοώμενοι σοί, τὴν πόλιν σου τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ πᾶσαν ἀλλοδαπὴν ὀρθοδόξων, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, ἅγιε διαφύλαττε.

**Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς
Προεόρτιον**

Ἐπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν, φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηῖσαι ἤκει, Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε, ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

**Ἀπολυτίκιον τῶν Ὁσίων Παίδων
καὶ Προφήτου Ἰησοῦ β'**

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Δόξα... τοῦ Ἁγίου
Ἰησοῦ α'**

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρὸν μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς, σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶζε καὶ βοθώντάς σοί, Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

**Καὶ νύν... Θεοτοκίον
(ἓνα ἀπὸ τὰ ἐξῆς)
Ἰησοῦ β'**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήτρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἢ Ἰησοῦ α'

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου, Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν.

**Καθίσματα Ἰησοῦ α'
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ**

Ἀγάπης τῷ δεσμῷ, συντεθεῖς θεοφόρε, διέλυσας τρανῶς, τὴν κακίαν τῆς ἔχθρας, φονέα γὰρ συγγόνου σου, πεφευγότα τῇ σκέπῃ σου, μὴ εἰδότα σε, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι, δίκης ἔσωσας, ἐπικειμένου θανάτου, καὶ σῶον ἀπέστειλας.

Δόξα... ὅμοιον

Οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὃς ἀγάπη ὑπάρχει, ὁ μὴ ἐχθρὸν φιλῶν, ὃς πλησίον τυγχάνει, διόπερ καὶ ἐπλήρωσας ἐντολὴν θεῖαν Ὅσιε, καὶ τὸ ἐγκλημα, σοῦ ἀδελφοῦ φονοκτόνω, συνεχώρησας, κατὰ Θεὸν ὡς οἰκτίρμων, Θεῷ τ' εὐηρέστησας.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μεγάλως ὁ Θεός, ἀγαπήσας τὸν κόσμον, τὸν Ἄγγελον βουλής, ἑαυτοῦ τῆς μεγάλης, τῷ κόσμῳ μὲν ἀπέστειλεν, εἰς ἀγάπης ἐπίδειξιν, τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἀγνῆς σαρκωθέντα, τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεέμ τῷ σπηλαίῳ, ταχὺ ὄν δοξάσομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Προσενεχθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, δι' ἀρετῶν σεβασμιώτατε Πάτερ, θυσία ὄντως γέγονας εὐπρόσδεκτος Θεῷ, Κλέος ἐχημάτισας, τῶν ὁσίων τρισμάκαρ, θεῖον ἐγκαλλώπισμα ἱερέων ἐφάνης, καὶ νῦν πρεσβεύεις ὑπὲρ εὐσεβῶν, ἑορταζόντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Ὅμοιον

Οἱ τῶν Στροφάδων θεοφόροι Πατέρες, ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἀρωγὸν σὲ καὶ ρύστην, καὶ ἱατρὸν πανάριστον γινώσκουσιν αἰεὶ, πάντων τὰ νοσήματα, θεραπεύοντα τάχει, νέφος τε ἐλαύνοντα, ἐξ ἀγροῦ τῶν ἀκρίδων, καὶ οὐρανόθεν ὄμβρον ἀγαθόν, μάκαρ ἐκπέμποντα γῆ μεσιτεία σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἀγάπην πατρικῆς εὐσπλαγχνίας, πρὸς ἡμᾶς πέμψας τὸν Υἱὸν ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς πανάγνου ἄσπορον φορέσαντα ἐν γῆ, σάρκα τὴν ἀνθρώπινον, ἵνα ρύσῃ τῆς πλάνης, πλάσμα τὸ ἀνθρώπινον, αὐτὸς πάντας ἐν πίστει, καταξιῶσαι γέννησιν υἱοῦ, τοῦ προσκυνῆσαι ἀξίως δεόμεθα.

Τὸ α' Αντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοὴ

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας...

Ὁ Ν'

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον

Ἦχος πλ. β'

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ πανηγυρίζει φαιδρώς, καινὸν Ἱεράρχην ὀρῶσα, ἐν αὐτῇ μεγαλοπρεπῶς εἰσαχθέντα, τὸν σεπτὸν Διονύσιον, ὃς ἀδιαλείπως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ κοίμησιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Προφήτου οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Σοφὸν Δανιὴλ ἄσμασι περιστέφω. **Θεοφάνους.**

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἄσμα ἀναπέμνωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες, Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ».

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντός, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιάν μου αἴγλη, φωτίζοις φιλόανθρωπε, ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὅρθρος ὡς ἀνέτειλας σοφέ, τῆς σωφροσύνης σῶφρονα, προκινδυνεύουσαν, Σωσάνναν διασώσας, Θεὸς γὰρ σὲ ἤγειρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινούς κατακρίναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τροφὴν παράνομον, ἀπόσαντο γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐσεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον

Ὅρος ἐθεώρεις νοητόν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον ἀειπάρθενον Κόρην, ἐξ ἧς πὲρ ἐκτέμνεται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἄλλος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν. **Θεοφάνους.**

Ὦδὴ α'

Ἦχος ὁ αὐτός

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, συμβολικῶς ὄραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων τοῦ τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἀβροδιαίτων τὰς ιδέας, τῷ Βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον

Ἴδὸν τὸν τοῦ ὄφρατος ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυὶδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου

Ὦδὴ α' Ἦχος α' ὁ Εἰρμὸς

Ὦδὴν ἐπινίκιον

Νοός μου τὴν ζόφωσιν φωτὶ τῷ θείῳ, λαμπρύνας ἰκάνωσον, εὐφημῆσαι μέλλοντος, τὴν θείαν μνήμην σου, σαῖς Διονύσιε λιταῖς, Αἰγίνης πρόεδρε.

Ἴδου συνευφραίνονται τοῖς Ζακυνθίοις, Πατέρες σεβάσμιοι, τῶν Στροφάδων ἅπαντες, καὶ τῆς Αἰγίνης λαός, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ κοινοῦ αὐτῶν, προστάτου θερμοῦ.

Κλεινῶν γεννητόρων μὲν υἱὸς ἐγένου, λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων τε, ἀλλ' αὐτὸς κατέλιπες ὡς νουνεχέστατος, πᾶσαν προσπάθειαν σοφέ, γῆϊνης σχέσεως.

Θεοτοκίον

Οἱ Μάγοι σκοπούμενοι ἄστρον Περσόθεν, αὐτῷ ἐφεπόμενοι, ταχυδρόμῳ σπεύδουσιν, εὐρεῖν τὸν Ἄνακτα, ὃν ἐν Σηλαιῷ σαρκικῶς, τεκεῖν Παρθένος μολεῖ.

Τοῦ Προφήτου

ᾠδὴ γ'

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυσας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν Ἐνδοξε, τὸν αἰσθητὸν τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Αἶγλη φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανές, ὄραξ Ἐνδοξε, Ὁρος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τὸ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ὁ αὐτὸς

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυὶδ, Νόμους τοὺς πατρώους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν, διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυῦμητον ἄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώξεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμὸς Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου

Λαμπρύνας Πάτερ αἰσθητήρια, τῆς ψυχῆς σου ταύτην ἐτέλεσας, δοχεῖον θείων ἀρετῶν, καταγώγιον πνεύματος, καὶ ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀνεπιστρόφως τρίβον Ὅσιε, τὴν στενὴν καὶ λίαν ἐπίπονον, βαδίσας ἔφθασας αὐτό, ὀρεκτὸν τὸ ἀκρότατον, καὶ πρὸς πλάτος Παραδείσου, κατοικεῖν εἰσελήλυθας.

Ὅτ᾽ ἀκρυπτὰ γινώσκων Κύριος, καὶ νεφροὺς ἐτάζων ὡς γέγραπται, προεγνωκῶς γνώμης τῆς σῆς, τὸ εὐθές καὶ ἀκέραιον, σὲ Ποιμένα προχειρίζεται, Αἰγίνης πανάριστον.

Θεοτοκίον

Ἵπερνικὰ οὐ μόνον βρότειον, ἀλλὰ καὶ νοῦν πάντα ἀγγελικόν, συγκαταβάσεως τῆς σῆς, Χριστέ βάθος τὸ ἄπειρον, Θεὸς γὰρ ὢν σαρκα δούλου, ἔρχη νῦν τοῦ ἐνδύσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρὰ σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον, βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας, ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ, διὰ τούτῳ σε τιμῶμεν, προφήτα Μάκαρ, Δανιὴλ Ἐνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λύεις ὄνειρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα, ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως Μάκαρ, νηστεύειν τοὺς λέοντας, ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δράκοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ Ἀξιόγαστε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ἀγήρω ποθήσας ὄντως ζωὴν, καὶ γῆινων τὸν βίον μεμισηκῶς, ἁγίων ἐζήλωσας, πολιτείαν τὴν ἔνθεον, ἐκ νηπίου δὲ ταῦτα, συνέσει διέκρινας, καὶ σαρκὸς μὲν τὰ πάθη νοὶ καθυπέταξας, ὅθεν καὶ τὸν ὄλβον, σκυβαλίσας γονέων, ἀπέβαλες ὄλβιε, Διονύσιε ὄσιε, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, σπεῦσον οὖν πρεσβείαις πρὸς Θεόν, αἰωνίου πάντας πυρὸς ρύσασθαι, τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τῶν τριῶν Παίδων

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ ἀύλων χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλάμῳ τῆς πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πάσιν ἐκήρυξαν, ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρούουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα, διὰ τοῦτο βοήσωμεν, Δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε, Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκῆνωμα, Χαῖρε Ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ δ'

«Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὁ Προφήτα, τῆς ὄντως σοφίας, ἔγνωσ τὸν δοτήρα, τὰ μυστικὰ σὲ διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σὲ φωτίζοντα.

Ἰερὰν ζωὴν, βιώσας Θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορευθῆς, ἀρρενωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωὴν.

Ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ σὲ δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν τυράννων καὶ Βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον

Λίθον σὲ χειρός, τμηθέντα ἄνευ Λόγε, Ὅρους προορά, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ προφήτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν θεότητα.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Εἰσακήκοα Κύριε

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων θεία χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων Ἀθλησις, τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθειλαν, καὶ χρυσὴ εἰκὼν οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον

Ἦμνω δίας πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱὸν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμός Ἐν Πνεύματι προβλέπων

Ἰερεύσας Παμμάκαρ ἀδόλως τῷ Θεῷ, θύων τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἀκραιφνῶς, ψυχὴν καθάρας, μελέτη συνεχεῖ νόμου, καὶ τῆς σαρκὸς δουλαγωγήσας τὰς αἰσθήσεις, ὄφθης οἰκητήριον πνεύματος.

Ἐπήκουσεν ὁ Κύριος δεήσεως τῆς σῆς, καὶ γυναῖκα θνήξασαν δεσμῷ ἀφορισμοῦ, εὐχή σου ταύτην, διέλυσε εἰς κόνιν, Ὅστα τε ἅμα μετεποίησεν ἀθρώως, ὃ ξενοπρεποῦς θεωρήματος!

Ῥητόρων ἀτονοῦσιν εὐγλόττων αἶ φθογγαί, τῆς ἀμνησικάκου σου ψυχῆς τὸ εὐγενές, ἐγκωμιᾶσαι, τὸν κτείναντα γὰρ ἀδίκως, τὸν σύγγονόν σοι οὐκ ἤμυνω, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτον φιλοφρόνως εἰσδέδεξαι.

Θεοτοκίον

Ἐξέστησαν ὀρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί, ἄνθρωπον γενόμενον τὸν πάντων ποιητὴν, ὃς μέτ' ὀλίγον τεθήσεται ἐν Σπηλαίῳ, ὑπὸ μητρὸς ἀειπαρθένου καὶ ἐν φάτνῃ, νήπιον καθάπερ ὀφθήσεται.

Τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ ε'

«Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, φαιδρύνας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὀρθρῳ τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε».

Ἀθλητικούς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρύνας κηρύγματι, λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης Μάκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμπησαι, μέγιστε θεωρητὴν, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκίον

Μυσταγωγεῖ τοὺς τύπους, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἄχραντε, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Ἰψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ Ἐνδοξος.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ἴνα τι με ἀπόσω

Μυθηέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν, ἀλλ' ἰσχυρὸν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλόφρονε, τὰ σὰ μυστήρια, ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱὸν σὲ ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθη ὃ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὸ σύνταγμα, ὃς ἀυγὴ χρυσοῦ, εὐσεβείας τῷ ζήλω πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορεῖαν τρισάριθμον.

Θεοτοκίον

Δανιὴλ σὲ Παρθένε, Ὅρος προδιέγραφε σαφῶς ὁ ἔνθεος, οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσιν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτήρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμός Τὸ φαεινὸν

Ὡς Ἰσραὴλ ὁ πάλαι τὴν Ἐρυθρὰν, οὕτω καὶ σὺ διέβης Αἰοδίμῃ, ἀβρόχοις ἴχνησι ποταμοῦ ῥεῦμα, ὄϊδε γὰρ αἰδεῖσθαί σε, καὶ φύσις ἀναίσθητος.

Σοῦ ὑετὸς οὐδόλως τετόλμηκε, Παμμάκαρ καθάψασθαι, χειμῶνος πέλοντος σφοδροῦ, καὶ πάντες οἱ παρόντες ἔκθαμβοι, ὀρῶντες ἐγένοντο.

Γεραίρειν σὲ οὐ παύσεται Ζάκυνθος, ὡς ἄγρυπνον ὑπάρχοντα φύλακα, τῶν οἰκητῶν αὐτῆς πιστῶν, τρισμάκαρ, οὗς φρούρει δεήσεσι, ταῖς σαῖς Διονύσιε.

Θεοτοκίον

Ἀστὴρ μηνύει μάγοις τὸν Κύριον, Σηλαιῶ νῦν τεχθῆναι ἐρχόμενον, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου ἀπειράνδρου, οὗ προεορτάζομεν, τὴν ἐνσαρκον γέννησιν.

Τοῦ Προφήτου

᾿Ωδὴ ς'

«Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστὲ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου ῥύσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι».

Ἀγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ Θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας, τοῦ παντάνακτος, ἐντροφῶν ἐλλάμψεσι.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προήγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος ὑπὲρ νοῦν δωρήματα.

Θεοτοκίον

Ἴδου Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν, ἥς πὲρ τὴν προτύπωσιν, ἐλλαμφθεῖς τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δανιὴλ ὁ Ἐνδοξος.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῆ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων ἡγεμόνες γεγόνατε, ὅιδο γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ᾧ τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, πάλαι τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς τε τοὺς δυσμενεῖς, σοφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον

Πλεῶν μοι τὸν κριτὴν, καὶ Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητὲρ δυσώπησον, σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγὶς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι».

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν

Βεβαιοῦται ἱερεὺς, ὁ Παγκράτιος Σοφέ, μύστην εἶναι σὲ Θεοῦ, πεπτωκέναι γὰρ αὐτῷ, σὺ εἴρηκας, τὸν θεῖον ἄρτον, ἱερουργοῦντι ποτέ.

Ῥωμαλέως τὴν ἰσχύν, συμπατήσας τοῦ δεινοῦ, κοσμοκράτορος ἐν γῆ, νῦν τρυφᾶς ἐν οὐρανοῖς, τὰ ἔπαθλα, τῶν σῶν ἀγώνων, Μάκαρ δρεπόμενος.

Ἴκετεύειν ὑπὲρ σῶν, εὐλαβῶν συμπολιτῶν, μὴ ἐλλίπης ἐκτενῶς, Διονύσιε Χριστόν, τὸν Κύριον, σὲ γὰρ προστάτην, πάντες κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος τοῦ τεκεῖν, παραγίνεται σαρκί, ἐν Σηλαιῶ Βηθλεέμ, τὸν ἀχώρητον παντί, ὄν ἄγγελοι, μετὰ ποιμένων, δοξολογοῦσι.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. β' Αὐτόμελον

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσία θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογός, ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε, Τάχυνον ὁ οἰκτίρων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι, μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίη ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς, ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλώνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοί, Τάχυνον ὁ οἰκτίρων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Κοντάκιον

Τοῦ Ἁγίου Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐορτάζει σήμερον, τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἐορτὴν χαρμόσυνον, σὺν τῇ μονῇ τῶν Στροφάδων, Αἴγιναν, τὴν ἐν Κυκλάσι προσκαλουμένην, ἄσμασιν, ἀξιοχρέως συνευφημηῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Οἶκος

Σιγησάτωσαν, ἤδη σιγησάτωσαν οἱ μέχρι δεῦρο σφαλερῶς λέγοντες, μὴ εἶναι τὴ θεοσώστῳ Ζακύνθῳ τὸν οἰκεῖον προστάτην, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβυν θερμότατον, καθὰ καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἐπισήμων πόλεων καὶ χωρῶν ὀρθοδόξων. Ἔνεστι γὰρ καὶ μάλα καλῶς ὁ σεπτὸς ἐν Ἱεράρχαις Διονύσιος, ὁ θαυμαστός Αἰγίνης πρόεδρος, ταύτης δὲ γόνος εὐκλεῆς καὶ θρέμμα ἀξιέπαινον. Οὐκέτι λοιπὸν ζηλοῖ Ζάκυνθος ἡ εὐδαίμων Κεφαλληνίαν καὶ Κέρκυραν, τὰς φίλας γείτονας, διὰ τὸ αὐτὰς μέγα σεμνήνεσθαι ἐπὶ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς λειψάνοις Γερασίμου τε καὶ Σπυρίδωνος, ἀλλοδαποῖς τυγχάνουσιν, ἀλλ' ἐκεῖνας μὲν προσφιλῶς συγκαλεῖται πρὸς φαιδρὰν πανηγυριν τοῦ ἰδίου αὐτόχθονος, ὡσπερ δὴ καὶ προσφόρως τὴν ἐν Κυκλάσι προσφωνεῖ Αἴγιναν, σὺν τῇ πανσέπτῳ τῶν Στροφάδων Μονῇ, τῇ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος εὐτυχῶς θησαυρισάσῃ, τοῦ ἀξίως εὐφημηῆσαι καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι

- Ὑπαρ, Θεέ, βλέπει σὲ νῦν ἐπὶ θρόνου,
- Τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ καθὼς πάλαι.
- Εἶ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἥρων ἐκτόπως,
- Ὡς τοῦ πυρὸς πρίν, ἦρχον ἄν καὶ τοῦ ξίφους.
- Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιήλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Στίχοι

- Ἔχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου
- Νέου, Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.
- Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχοι

- Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
- Λαμπρὸς τίς ἤκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάχκου.

Στίχοι

- Ἰακχε, κρατύνθητι, καὶ τμηθεὶς κάραν,

· Τμηθεῖσαν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ ζ'

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Νόμῳ Προφήτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ χρανθῆναι παρανόμως, ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν λαμπόμενος ἐβόας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα, ὡς Προφήτη γὰρ Προφήτης σοὶ παρέστη, μεταρσίως τροφήν, κομίζων σοὶ καὶ μέλπον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐνδον τοῦ λάκκου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, διεσώθης Θεοῦ, σκεπάσαντός σε Μάκαρ, Εὐλογητὸς εἶ μέλλοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύξεις, ἰαμάτων ᾧ Παρθένε Θεοτόκε, Δανιὴλ γὰρ τρανῶς, ἐώρακέ σε Ὅρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλώνι

Ἦχος θεοφιλῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι, Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ὠδὴν σὺν τούτοις ἀνέμελπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ τρανῶς ὀπανόμενον, καὶ ὠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θεάν, Υἱὸν προηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ καὶ πάσιν ἐτράνωσεν, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Ἐχων λελαμπρυσμένον θεία αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιὴλ Θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι μορφούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμὸς Ἡ κάμιμος Σωτὴρ ἐδροσίζετο

Λύει ἀχμὸν ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, καὶ καρποφόρον ὁ Κύριος, ἐκπέμπει οὐρανόθεν, παραδόξως τῇ τῶν Στροφάδων μονή.

Οὐ μόνον ζώντα μάκαρ σὲ Κύριος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος ἐπλούτισε, θαύμασι παμποικίλοις, ὡς πιστὸν αὐτοῦ θεράποντα.

Πληθὺς ἢ τῶν ἀκρίδων ἢ φθειρούσα, Στροφάδων τῆς μονῆς τὰ γεννήματα, εὐχή σου δραπετεύει, καὶ βυθῷ καταποντίζεται.

Θεοτοκίον

Αἱ μάγοι τῷ ἀστέρι ἐπόμενοι, σὺν δώροις Περσικοῖς παραγίνονται, ἄνακτα προσκυνῆσαι, τεχθησόμενον Παρθένω μητρί.

Τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ η'

«Οἱ θεωρηόμενες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἱεροφάντων ἐδείχθη ὡς προφήτα, καὶ πρακτικὴ θεωρία, τοῖς ἄσωμάτοις συνέψαλλες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τὴ σεπτὴ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην θεηγόρε, τυπικούς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκραύγαζες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ἑπταπλασίως κάμινον

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπίδα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος ὅσοι, καὶ ὑπομονήν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ἄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ καὶ Δεσπότη τῶν ὅλων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες, ψάλλουσι, Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθόντα, ἀφράστως, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμὸς Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι

Ἵμνούντές σε Ἅγιε ζεούση τὴ ψυχὴ, κινδύνων ἀπάλλαξον παντοίων σαῖς λιταῖς, βραβεύων τοῖς πάσιν ἐν τῷ βίῳ τῷ νῦν, τὰ πρὸς σωτηρίαν, αἰτήματα τρισμάκαρ.

Λευχείμονας θύτας μὲν, ἐδόκει Δανιὴλ, ὄρᾶν παριστάναι σοὶ καθ' ὑπάρ ἐναργῶς, ὅθεν ἀδιστακτῶ ὁμολογεῖ φθογγή, ἅγιόν σε εἶναι, Διονύσιε μάκαρ.

Ὅρᾶ ἐν ὁράματι σὲ Πάτερ τίς γυνή, αὐτὴ τέξειν φάσκοντα, υἱὸν ὡς εὐλαβῶς ἠτήσατο, συλλαβοῦσα ταχύ, ἄρσεν τέκνον τίκτει, ὡς ἡ ἐπαγγελία.

Θεοτοκίον

Υἱὸν μήτηρ ἄναδρος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, καὶ μάγοι πορεύονται, ἐκ χώρας τῶν Περσῶν, αὐτὸν προσκυνῆσαι ὡς Θεὸν τοῦ παντός, εἴκαι βροτωθέντα, ὄρῶσιν ἐν σπηλαίῳ.

Τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ θ'

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν Ἄσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορευῶν ἀεὶ, περὶ τὸν ὕψιστον θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νὺν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίσταται, ταῖς ἀσωμάτων χορείαις, συναγαλλομενος.

Θεοτοκίον

Ὠραῖόν σου τὸ κάλλος, οὗ νὺν ἀπολαύεις, τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφήτα σοφέ, διὰ συμβόλων μηνύειν, πᾶσαν ἠξίωσαι.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ὁ αὐτὸς

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρῶν, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν, καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νὺν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν, ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη, κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν Ζωοδόχον πηγὴν

Κλέος Ζακύνθου σοφέ Διονύσιε, φρουρεῖν ἡμᾶς μὴ ἐλλίπης ἀπήμονας, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἱεραῖς δεήσεσιν, ἐκ πάσης νόσου, κακώσεως καὶ βλάβης, σὲ γὰρ προστάτην θερμὸν πεπλουτήκαμεν.

Ῥήματι σῶ ἀλιεῖς ὑπακούσαντες, πληθὺν ἰχθύων εὐθὺς ἐσαγήνευσαν, καὶ ὀρῶντες ἔφριξαν, πῶς καὶ φύσις ἄλογος, τῷ σῶ ὑπεῖξε κὲ λεύσματι, διόπερ δοῦλον Θεοῦ σὲ ἐπέγνωκαν γνήσιον.

Πάντων βροτῶν ἐμαυτὸν οἶδα χεῖρονα, καὶ γὰρ αἰσchrῶς τὴν ζωὴν ἐδαπάνησα, ὅθεν μοί, τολμήσαντι ὕμνους προσενέγκαι σοί, σύγγνωθι Πάτερ καὶ δίδου σαῖς πρεσβείαις καλῶς βιῶσαι, ζωῆς τὸ ὑπόλοιπον.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ πατρὸς μὲν ἀμήτορα πέλοντα, δίχα πατρὸς ἢ Παρθένος ἐπείγεται, τοῦ τεκεῖν ὡς νήπιον, οὗπερ τὴν γενέθλιον ἡμέραν πάντες εὐξωμεθα προθύμως, ἀξιοθῆναι ἰδεῖν, ἀγνοῖς ὄμμασι.

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νὺν τιμάσθω, Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους, τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες, οὓς πέρ, σῶζει πυρός, ἀβλαβεῖς καμίνου τύπος Παρθένου, ὁ θεῖος καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἡ Ζάκυνθος καὶ Αἴγινα, καὶ ἡ Στροφάδων ἅπασα, ὁμήγουρις μοναζόντων, ἀξίως ἀνευφημοῦσι, τὸν θεῖον Διονύσιον, κλεινὸν κοινὸν ὑπέρμαχον, φωστήρα τὸν ἐκλάμποντα, θαυματουργίαις τοῖς πᾶσι, θερμῶς αὐτὸν καλουμένοις.

Καὶ νὺν... Προεόρτιον ὅμοιον

Ἡ Οἰκουμένη χόρευε, ἀκουτισθεῖσα σύμπασα, δόξασον μέτ' Ἀγγέλων, καὶ ἀγραυλοῦντων ποιμένων,

Θεὸν τὸν τεχθῆσόμενον, ἐν Βηθλεὲμ ὡς νήπιον, δι' οἶκτον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε κατ εἰκόνα, καὶ ἐγερεῖ πεπτωκότα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β' Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ

Δεῦτε τὴν Δανιήλ, τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένος, Δανιήλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Καὶ δύο τοῦ Ἁγίου

ᾠχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς

Κατὰ χρέος συνέλθωμεν, τῆς Ζακύνθου οἱ ἔκγονοι, ἐορτὴν πανίερρον ἐορτάζοντες, πνευματικῶς αγαλλόμενοι, ὡς ἄφθαρτον ἄσυλον, εὐσεβείας θησαυρόν, κεκτημένοι πολῦτιμον, ἐν πατρῷα γῆ, διὸ ὕμνους προπέμψωμεν Κυρίῳ, τῷ ἡμῖν δωρησαμένῳ, πλοῦτον πολυόλβον ἄνωθεν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται

Θησαυρὸς ὃν κεκτήμεθα, Διονύσιος πέφυκε, τῆς Ζακύνθου βλάστημα Ἱερώτατον, διὸ συμφώνως Ζακύνθιοι, αὐτῷ ἐκβοήσωμεν, χαῖρε δόξα καὶ τιμὴ, τῆς πατρίδος πολύδοξε, Διονύσιε, χαῖρε στήριγμα στέφος εὐπατρίδων, χαῖρε σκέπη ὀρθοδόξων, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα... ᾠχος β'

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιήλ, καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαμιλῶς, πλουσίοις καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι, καὶ κρατήρα νοητόν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα, Οὗτος γὰρ ὁ προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσων στόματα ἔφραξε, σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὗ χρυσοὶ τῆ φύσει ὄντες, χρυσοῦ δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι, οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθα καὶ πίσσα καὶ κληματίδες ἔστεψαν, ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιῶσαι ἡμᾶς φθᾶσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν, καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰ δὲ βούλει, λέγε Δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου.

Δόξα... ᾠχος πλ. δ'

Ἐορτὴν χαρμόσυνον ἐορτάζει σήμερον Ζάκυνθος, ὃ φιλέορτοι, ἱεράρχου καινοῦ μνήμην τελοῦσα, Διονυσίου τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντος, καὶ συγκαλεῖται τὰς φίλας πόλεις καὶ νήσους, τὰς γείτονας, Κεφαλληνίαν καὶ Κέρκυραν, τὴν μὲν ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις οἷς κέκτηται, Σπυρίδωνα αὐχοῦσαν τὸν πολυθαύμαστον, τὴν δέ, ὡς τὸν θαυματοργὸν πλουτοῦσα νέον Γεράσιμον, συνευφρανθῆναι πνευματικῶς, καὶ πανηγυρίσαι θεοπρεπῶς, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ψάλλοντες εἴπωμεν, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός Κύριος, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὰ ἐπὶ γῆς τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα, ἐκ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι, καὶ τῆς οὐρανοῦ βασιλείας ἀξίωσον ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νύν... Ὁ αὐτὸς Προεόρτιον

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπίζου ἢ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἢ ἀλήθεια ἦλθεν, ἢ σκιά παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ Θεώσας τὸ πρόσλημμα, διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται, σὺν τῇ Εὐᾷ κράζοντες ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις.

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου

Χαίροις τῆς Ζακύνθου γόνος λαμπρός, πρόεδρος Αἰγίνης, καὶ Στροφάδων μέγας φρουρός, χαίροις Ἐκκλησίας, φωστήρ νέος τρισμάκαρ, ἀρχιερέων κλέος ὦ Διονύσιε.